

- 3 Domum Saul Phylistei,
gentem Jacob Cananei,
gregem justi Job Sabei,
cum insontes oves dei
tanta cede sternitis.
Trucidatis matronarum
turbam, simul puellarum,
neque clerum reverentes,
neque senum miserentes,
nec parvulis parcitis.
- 4 Que vos terra, qui parentes
genuerunt tales gentes,
tam crudeles, tam feroces,
ad nocendum tam veloces,
et sub armis vivere?
O natura, mater dura,
quare tibi fuit cura,
sevam gentem Tartharorum
ad flagellum populorum
in hanc lucem ducere?
- 5 Cur non matres conclusisti,
cur conceptum concessisti?
nequam proles cur creatur,
per quam mundus conturbatur,
cultor Christi moritur?
Heu quis aquas capitibus,
nec non nostris luminibus
lacrimarum dabit munus
ad plangendum tantum funus,
quod nobis ingeritur?
- 6 Jerusalem mater plange,
celi forum planctu tange,
mitte sursum suspirium,
vestem sume cilicium,
caput sparge cinere.
Grandis tibi venit dolor,
omnis a te fugit color,
funde fontem lacrimarum,
planctum tibi fac amarum,
diro lesa vulnere.
- 7 Universi tui nati,
probi, pulcri, delicati,
sunt ab hoste jugulati,
vulnerati, vinculati,
per ingens obprobrium.